

Četiri bugarska biosferna rezervata odobrena su od UNESCO-a.

Автор(и): Растителна заштита
Дата: 23.06.2017 Брой: 6/2017

*Na 29. sjednici Međunarodnog koordinacijskog vijeća (ICC) Programa "Čovjek i biosfera", održanoj u Parizu od 12. do 15. lipnja, odobrena su četiri bugarska biosferna rezervata: "Središnji Balkan", "Srebarna", "Crveni zid" i "Uzunbudžak". Oni zadovoljavaju zahtjeve i načela **Seviljske strategije*** i područja su specifične flore i faune, koja su primjer uspješnog suživota čovjeka s prirodom, očuvane okoline i zaštićenih kulturno-povijesnih spomenika.*

Već 40 godina, 16 bugarskih biosfernih rezervata dio su europske i svjetske biološke baštine. Naša zemlja zauzima 3. mjesto u Europi po broju biosfernih rezervata, nakon Španjolske i Rusije, te 6. mjesto u svijetu. Strogo zaštićena područja u Bugarskoj pružaju uvjete za znanstvena istraživanja, razmjenu iskustava, obrazovanje i praćenje, ali posljednjih godina koncept biosfernih rezervata proširio se i dodatno razvio svoje

značenje u kontekstu trenutne ekološke situacije. Postupno se i početna funkcija rezervata kao zatvorenog sustava namijenjenog isključivo očuvanju genetskih resursa i ekosustava usmjerila prema skladnom korištenju prirodnih resursa. Ovaj novi razvoj biosfernih rezervata uklopljen je u koncept Seviljske strategije, prema kojoj su, na 29. sjednici Međunarodnog koordinacijskog vijeća (ICC) Programa "Čovjek i biosfera", održanoj u Parizu od 12. do 15. lipnja, odobrena četiri bugarska biosferna rezervata: "Središnji Balkan", "Srebarna", "Crveni zid" i "Uzunbudžak". Nominaciju četiriju biosfernih rezervata podržale su lokalne zajednice i odgovorne državne institucije.

Biosferni rezervati

Biosferni rezervati služe kao primjer primarnog stanja ekosustava, i samo se u njihovom prirodnom okruženju može napraviti kvalitetna procjena utjecaja ljudske vrste na prirodu.

Njihov status proglašava Međunarodno koordinacijsko vijeće (ICC) Programa "Čovjek i biosfera" na zahtjev dotične zemlje. Oni ostaju isključivo pod suverenitetom zemlje u kojoj se nalaze i stoga podliježu specifičnom nacionalnom zakonodavstvu.

Kako bi bili dio Svjetske mreže, rezervati moraju ispunjavati tri glavne funkcije: funkciju očuvanja – zaštitu ekosustava i genetske raznolikosti; razvojnu funkciju – čuvanje kulturnog identiteta i prirodnih bogatstava; te logističku funkciju – provedbu edukacije o očuvanju, znanstvenih istraživanja i praćenja.

Zoniranje biosfernih rezervata je zanimljivo i podijeljeno je u tri zone. Jezgra uključuje sva strogo zaštićena područja (rezervat) i osigurava dugoročno očuvanje krajolika, ekosustava i voda. Sljedeća je tampon zona, koja okružuje jezgru i ima niži stupanj zaštite. Obično obuhvaća određeno mjesto, ali su i tamo antropogene aktivnosti jako ograničene. Prijelazna zona je posljednja i u njoj se provode poljoprivredne i šumarske aktivnosti; ljudska prisutnost je uravnotežena i strukturirana na temelju održive zaštite okoliša.

***Seviljska strategija** – Godine 1995. u Sevilli, Španjolska, započelo je novo doba za razvoj mreže biosfernih rezervata. U novom konceptu, zaštićena područja dobivaju novo međunarodno značenje, posvećeno održivom razvoju u 21. stoljeću. Biosferni rezervati nadograđuju svoju početnu ulogu mjesta gdje se štiti flora i fauna i pretvaraju se u modele biološke raznolikosti, obuhvaćajući skladan odnos između čovjeka i prirode.